

Libeň – zmizelý svět

Rozhovor s Janem Jungmannem

Výstava v Muzeu hlavního města Prahy, kterou doprovází stejnojmenná publikace, je výjimečným historickým obrazovým průvodcem ulicemi Libně a jejím hospodářským a společenským životem v minulosti. Položila jsem autorovi výstavy a zároveň autorovi výpravné publikace – PhDr. Janu Jungmannovi – několik otázek.

Pracujete v Muzeu hlavního města Prahy jako správce sbírky historických pohlednic a fotografických negativů. Badatelsky a publikačně se zaměřujete zejména na dějiny lodní dopravy a voroplavy na Vltavě a urbanistický vývoj Prahy. Jak vám téma Libeň – zmizelý svět bylo blízké?

Inspiroval mě zejména soubor historických skleněných negativů z devadesátých let 19. století, které našemu muzeu kdysi věnoval jistý pan Kondelík, který pocházel z rodiny nájemce zbořeného hostince U Staré Basy. Ty obrázky mě „vtáhly“ do ulic staré Libně a úplně okouzily, podobně jako jiný soubor fotografií z roku 1963, zachycující svět postaviček Bohumila Hrabala.

Kniha umožní čtenářům evokovat atmosféru historické Libně: čtenář se „prochází“ ulicemi Libně a „vstřebává“ hospodářský a společenský život v minulosti – zhruba od poloviny 19. do poloviny 20. století. Jak dlouho jste připravoval podklady k tak obsáhlé knize?

Na knize jsem pracoval – s přestávkami – asi dva roky.

V knize seznamujete čtenáře s historickým a kulturním dědictvím této světybné pražské čtvrti. Libeň v minulých desetiletích prošla bouřlivými stavebními proměnami. Jak jste sháněl pro publikaci (a samozřejmě i pro výstavu) podklady?

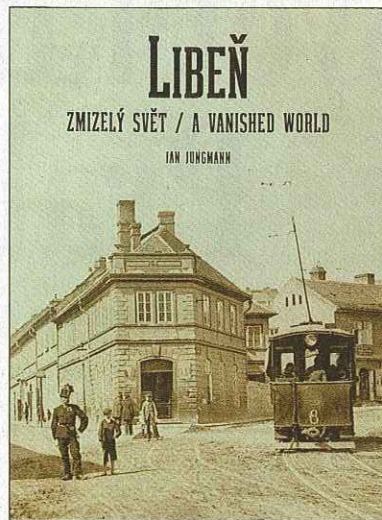
V první řadě jsem využil sbírky našeho muzea. Podobnou výstavu a publikaci ale samozřejmě nelze sestavit jen ze sbírek jedné instituce. Hledal jsem v řadě

veřejných i soukromých archivů. Snad nejvíce mi pomohl vedoucí archivu Městské části Praha 8 pan Zdeněk Kovářik a pak několik soukromých sběratelů pohlednic, z nichž musím jmenovat alespoň znalce historie staré Libně a místního patriota pana Romana Kučeru. Umělecké fotografie ze svých archivů nám také velice ochotně poskytl pan Ladislav Michálek a paní Blanka Chocholová.

Výstava, kterou doprovází stejnojmenná publikace, je výjimečným historickým obrazovým průvodcem ulicemi Libně a jejím hospodářským a společenským životem v minulosti. Co můžete prozradit čtenářům Knižních novinek – překvapilo vás něco mimořádného při přípravě této knihy?

Ano. Překvapilo mne, jak pestrým a bohatým životem Libeň v minulosti žila, ať už se jednalo o množství továren, obchodů a služeb, spolků, o různé slavnosti a zábavy a podobně. Také malebnost některých libeňských zákoutí byla úžasná. Bohužel o to více vyniká rozsah urbanistické destrukce v posledních padesáti letech (připomeňme jen zboření židovského města a srdce Dolní Libně kolem ulic Na Žertvách a Na Hrázi). Velmi smutný je také zánik veškerého tradičního libeňského průmyslu, zejména lokomotivky ČKD a Českých loděnic.

VĚRA HLOUŠKOVÁ

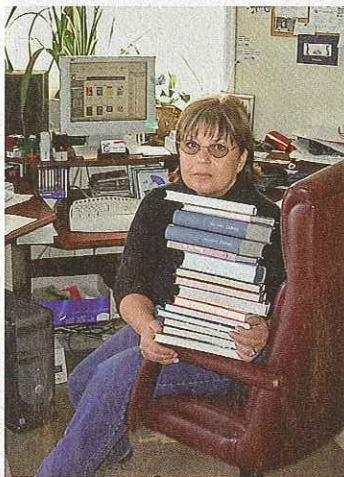
Knížka přináší nevysvětlitelnou pohodu

Rozhovor s Lenkou Storzer

Paní Lenka Storzer žije už více než čtyřicet let v Kanadě a její internetový obchod *czech-books.com* dováží české knihy z České republiky a distribuuje je po celém světě.

Můžete čtenářům prozradit něco bližší o sobě a o tom, jak jste emigrovala do Kanady a jak dlouho tam žijete?

Emigrace je vždy těžké rozhodnutí. Nejedná se totiž jen o zásadní změnu v životě jedince, ale i o všechny kolem něho. Teprve v posledních letech si uvědomuji, jak to muselo být těžké pro naše rodiče, když jsme se loučili s vědomím, že se už asi nikdy nevidíme. A pak jsou tu sourozenci, příbuzní, kamarádi, všem to trochu, a některým i dost hodně, zkomplikovalo život. Naštěstí v 18 letech si člověk takové věci moc nepřipouští a instinkt ho žene bez milosti k přežití těžkých situací. Tenkrát, když nás přijeli Rusové „osvobodit“, byla jsem pár měsíců po maturitě a Eda, kluk, s kterým jsem chodila, byl ve čtvrtáku na průmyslovce. Tu osudnou noc jsem s tátou prostála na hlavni a zírala na hlučnou, nekonečnou šňůru tanků, vojenských vozů a mladé, unavené obličeje kluků, většinou stejně starých jako já. Něco se ve mně

Starší Roman je advokátem ve Washingtonu, D. C., Edward jr. pracuje jako audiolog zde ve Victorii. A můj život pohtily české knihy.